

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 47 (4)

IZDAN 1 JANUARA 1937

PATENTNI SPIS BR. 12724

Dr. Gross Philipp, Wien, Austrija.

Transmisioni remen i postupak za njegovu izradu.

Prijava od 17 jula 1935.

Važi od 1 aprila 1936.

Traženo pravo prvenstva od 23 avgusta 1934 (Austrija).

Predmet ovog pronalaska je transmisioni remen od kože koji ima prema poznatim izvedenijima velika preimućva, kao veću savitljivost i sposobnost prenošenja izbegavajući neželjeno popuštanje zbog klizanja.

Već je predlagano da se pljosnati remeni od raznog materijala po svojoj tarnoj površini snabdu trakastim dodacima (oblogama) radi povećanja trenja i boljeg prenošenja sile. Takođe je već pokušavano da se remeni snabdu udubljenjima, pri čemu su ta udubljenja obrazovana u raznim oblicima, na pr. kao srazmerno velike plitke načve ili sa drukčijim konturama, koja udubljenja treba da se izrade glodanjem (glodarima) u delovima kože sa strane mesa, koji su manje važni za naprezanje za istezanje ili da se predvide na dlačnoj (spoljašnjoj) strani kože, ili pak kod dvostrukih remena da se izrade izbijanjem rupa u donjem remenu. Sva ta izvedenja treba da spreče popuštanje remena boljim trenjem ili dejstvom vakuuma koje nastaje zbog postojanja izdubljenja. Već je takođe predlagano da se remen izradi na taj način da se neka sirova koža u nekoj napravi za tiskanje stavi tako da jako tiskane zone ostaju neoštavljene pa samo da se oštave ivični delovi. Neoštavljenim delovima davan je takođe oblik raspodeljenih izdubljenja. Ipak ovakav heterogeni

remen zbog velike razlike u svojim susednim zonama ne može da da preimućva ovog pronalaska, pošto su jako istiskane zone krte pa postaju lako lomljive i nemaju svojstva štafvljene kože. Isto tako je predlagano da se kao transmisioni remen upotrebi svinjska koža, pošto je njena prirodna struktura, koja ima na površini brazde i izdubine, preimućvena za smanjenje otpora protiv savijanja.

Remen prema ovom pronalasku razlikuje se od poznatih izvedenja time, što je on, sastojeći se od štafvljene kože s jedne strane ili na obema stranama, po celoj svojoj površini snabdeven velikim brojem, najmanje 40 na dm^2 , malih komora koje su rasporedene ravnomerno a koje su sa sviju strana ograničene jedino uzanim rebrima od kože. Ove su komore obrazovane preimućveno tiskanjem kože a dimenzionirane su tako da se one ne ispušnjavaju prirodnim prljanjem. Visina uzdužnih rebara i visina poprečnih rebara ne smeju međusobno da budu u suviše velikoj nesrazmeri a shodno je da su slične. Zatim je preimućveno da su dodirne površine rebara, koja služe za prijanjanje uz remenik, obrazovane konveksno u pravcu oslonske površine.

Površina koju zapremaju rebra treba shodno da ne iznosi više od 60% od ukupne površine, tako da u tom slučaju najma-

nje 40% površine remena spada na otvore ravnomerno raspoređenih šupljina. Izrada velikog broja malih komora vrši se preimućstveno tiskanjem pri tome u prvom redu na dlačnoj strani kože.

Naročita preimućstva ima ovo izvedenje pri primeni kože sa labavim ožiljcima, na pr. hromne kože, pošto se tiskanjem rebara prema ovom pronalasku labave pukotine vanredno rastegnu pa se tako mogu i lošije vrste kože preraditi u kvalitetne remene. Obrazovana rebra ostaju nepromenjena i posle duge upotrebe remena. Otpor protiv savijanja kod remena prema ovom pronalasku je znatno manji nego kod glatkog remena sa podjednakim poprečnim presekom i od podjednakog materijala. Remen se može obrazovati i upotrebiti na opisani način koliko sa strane dlake toliko sa strane mesa.

Na crtežu je pretstavljeno nekoliko izvedenih primera remena prema ovom pronalasku. Sl. 1 pokazuje izgled odozdo, sl. 2 poprečni presek po liniji II—II na sl. 1 jednog izvedenog primera. Sl. 3 pokazuje izgled odozdo, a sl. 4 uzdužni presek po liniji IV—IV na sl. 3 drugog izvedenog primera. Sl. 5 pretstavlja poprečni presek remena koji je na obe strane obrazovan prema ovom pronalasku.

Sa dlačne strane remena izradene su uzdužna rebra **b** čiji su međuprostori razdeljeni poprečnim rebrima **c** tako da nastaju komorasti ispadi. Poprečni preseki rebara **b**, **c** odmereni su tako da su uglavnom podjednaki. Rebra su na svojoj gornjoj površini zaokružena. U izvedenom primeru prema sl. 3 i 4 izdubljena se završavaju šiljasto na obema uzdužnim stranama tako da se obrazuje pritanje odn. oticanje vazduha koji se nalazi u komorama, a time se postiže bolje adheziono dejstvo remena uz remenik. Ovim se komorama mogu dati i drukčije konture pri čemu se u izvesnim slučajevima mogu međusobno kombinovati komore sa različitim konturama i veličinama.

Izrada remena vrši se shodno tako da se koža za remen sprovodi između dva valjka koji se mogu tiskati jedan uz drugi a od kojih je najmanje jedan snabdeven udubljenjima koja odgovaraju rebrima koja treba da se istiskaju. Kada treba obe strane kože da se snabdu rebrima koje ograničuju komore, onda se moraju oba valjka odgovarajući profilisati.

Dvostruki ili višestruki remeni izrađuju se takođe na opisani način pri čemu se obrazovanje površine prema ovom pronalasku shodno vrši posle sjedinjenja slojeva remena.

Ovakvim načinom valjanog tiskanja izbegavaju se sve deformacije već gotovo ispravljenih jednostrukih ili višestrukih remenova koje inače nastaju na debelim mestima (na pr. mestima kitovanja) pri prolazu kroz valjke. Materijal se ne može smicati u stranu i na najdebljim mestima pri egalnom valjanju prema ovom pronalasku zbog zahvatanja obaju valjaka sa udubljenjima.

U nekim slučajevima se komore i rebra mogu izraditi rezanjem glodarima.

U nekim slučajevima je preimućstveno da se najmanje oni delovi remena koji dolaze u dodir sa remenikom impregnišu inače poznatim sredstvima (na pr. smolama, vunenom mašću, parafinom ili odgovarajućim mešavinama). Ovako tretirana rebra obezbeđuju bolji kontakt sa remenikom a to je preimućstveno za dejstvo remena. Isto tako mogu se rebra pre ili posle impregnisanja ispraviti na ravni položaj odn. podesiti za dobro prijanjanje uz predviđeni remenik.

Poznao je da kod brzohodni transmissionih remena nastavci pomoću kojih su spojene pojedine dužine mogu prouzrokovati dosadno udaranje. Ovaj nedostatak skoro ne nastaje uopšte pri upotrebi remena prema ovom pronalasku.

Patentni zahtevi:

1) Transmisioni remen od štavljene kože sa izdubinama na njegovoj površini, naznačen time, što je najmanje tarna površina remena snabdevena velikim brojem, najmanje 40 na 1 dm², malih komora koje su ravnomerno raspodeljene.

2) Remen prema zahtevu 1, naznačen time, što su komore ograničene rebrima koja se međusobno ukrštavaju i koja obrazuju podužne ispade koji se prostiru bar u pravcu kretanja remena.

3) Remen prema zahtevima 1 i 2, naznačen time, što je površina rebara uglavnom obrazovana ravna.

4) Remen prema zahtevima 1 i 2, naznačen time, što je površina rebara obrazovana konveksno.

5) Remen prema zahtevima 1—4, naznačen time, što je dlačna (spoljašnja) strana kože obrazovana kao tarna površina.

6) Postupak za izradu remena prema zahtevima 1—5, naznačen time, što se koža (i takva sa labavim pukotinama) na dlačnoj strani (odn. na strani pukotina) tiskanjem snabdeva velikim brojem ravno

merno raspodeljenih komora koje su ograničene rebrima.

7) Postupak za izradu remena prema zahtevima 1—6, naznačen time, što se ko-

ža za remen sprovodi kroz valjke, koji se mogu pritiskati jedan uz drugi, pri čemu je najmanje jedan valjak obrazovan kao kalup za tiskanje komora.

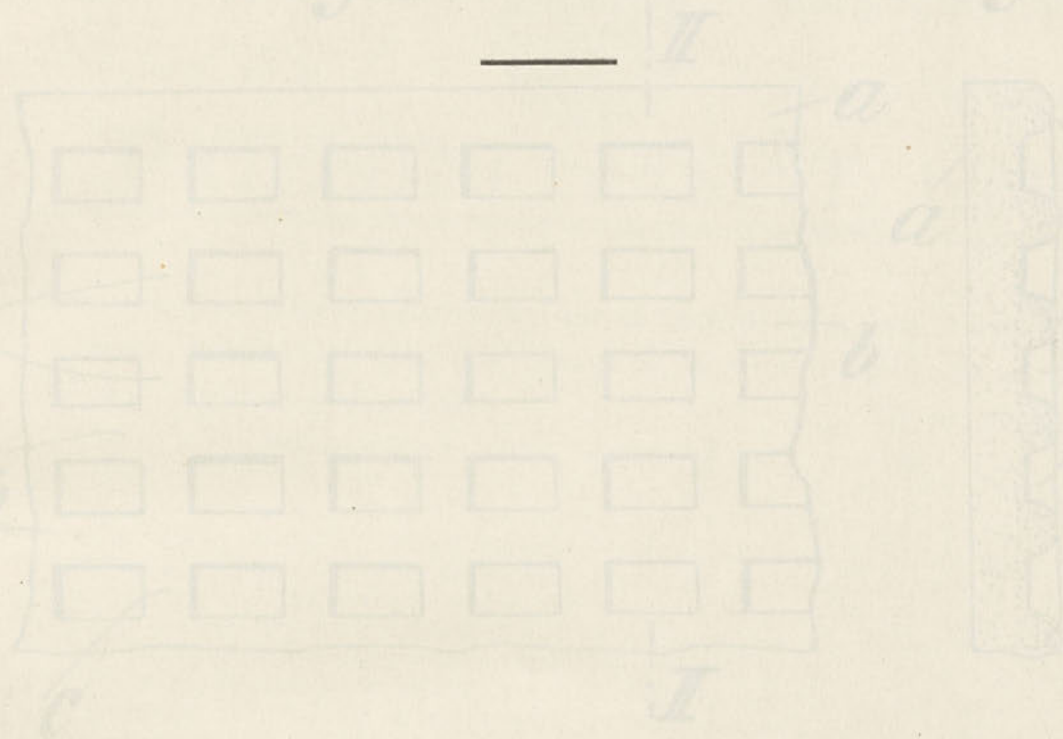

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

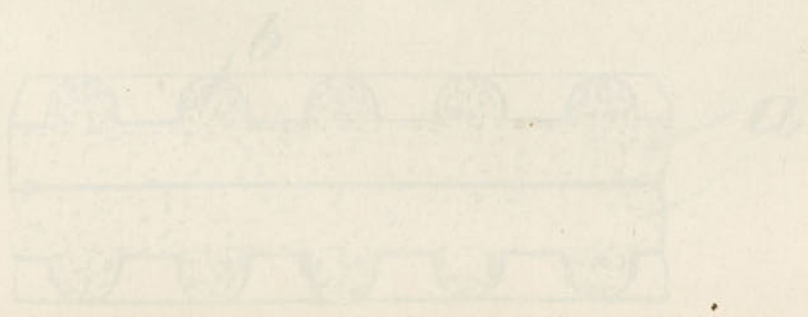
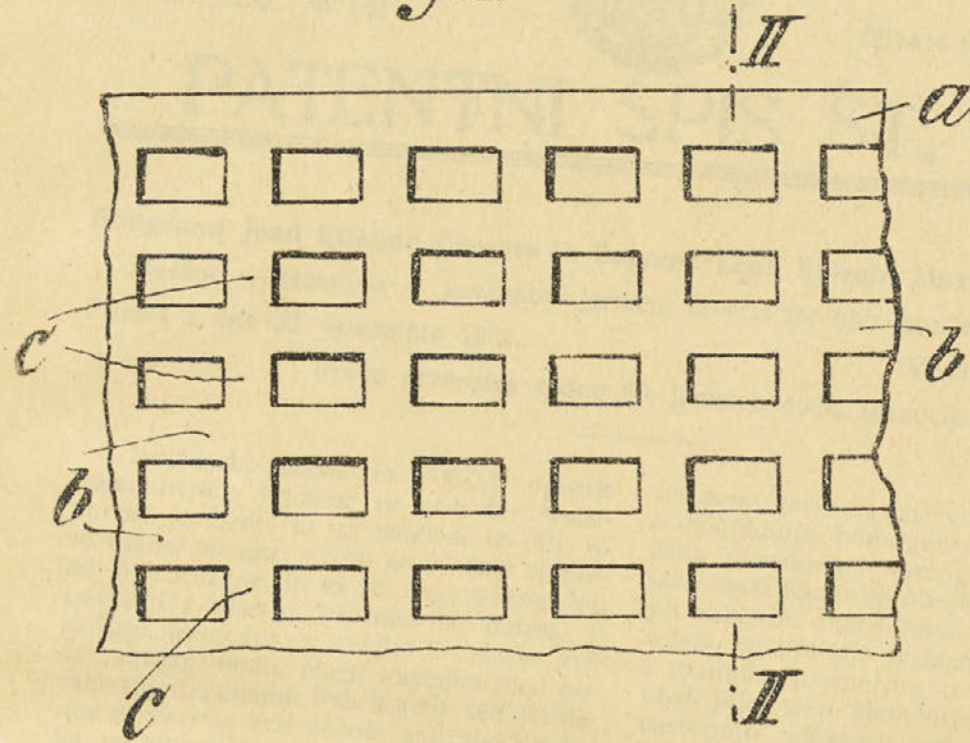
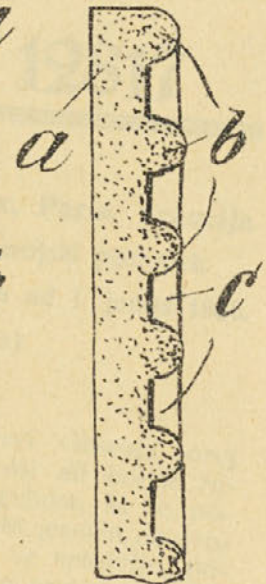
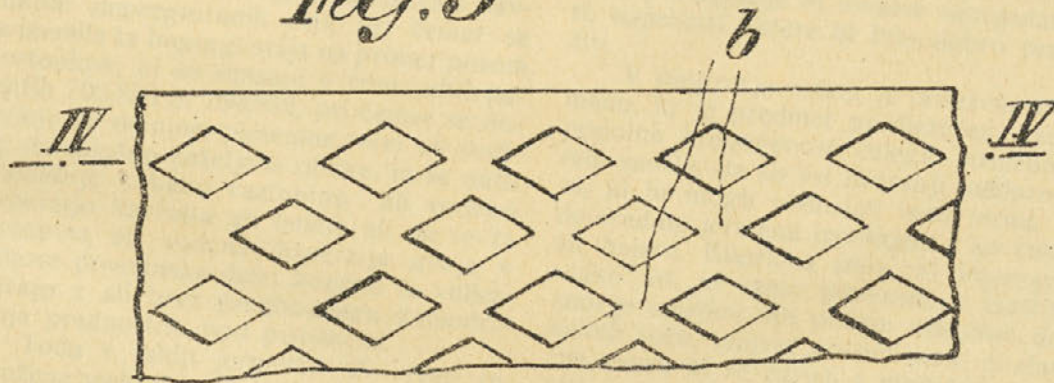
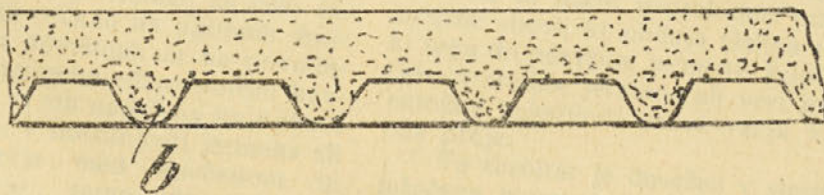

Fig. 1*Fig. 2**Fig. 3**Fig. 4**Fig. 5*